ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Η "ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΩΝ ΚΡΕΜΑΣΜΕΝΩΝ,,

(Ἀληθινὴ φρικιαστικὴ ἱστορία)

ΕΧΡΙ ποίου σημείου ἄραγε μπορεῖ νὰ φτάση τὸ ξεκούδισμα τῶν ἀνθρωπίνων ἐγκεφάλων ,... Καὶ σὲ τί ἀλλόκοτες, ὅσο καὶ ἀνατριχιαστικες πράξεις προβαίνουν τότε οἱ κάτοχοί των ;...

Ἂν διαβάσετε τὴν παρακάτω ἀληθινὴ ἱστορία, θὰ βρῆτε τὴν ἀπάντηση στὰ δυὸ αὐτὰ ἐρωτήματα.

Πρὸ ἀρκετῶν χρόνων, λοιπόν, ζοῦσε στὴ Στουτγάρδη τῆς Γερμανίας ὁ διάσημος ἀνατόμος καὶ φρενολόγος ἰατρὸς Φαῦστος Βέρτερ. Ὁ Βέρτερ ἦταν μέλος πολλῶν ξένων Ἀκαδημιῶν κ' ἡ ἐπιστημονικὲς ἀνακοινώσεις του «ἐπὶ τῶν ἀνατομικῶν ἀνωμαλιῶν» τῶν διαφόρων κακούργων, προξενοῦσαν πάντοτε μεγάλη ἐντύπωσι στοὺς ψυχιατρικοὺς καὶ ἐγκληματολογικοὺς κύκλους.

Μιὰ ἡμέρα εἶχε καταδικασθῆ στὸν δι' ἀγχόνης θάνατο ἕνας ἀπαίσιος κακοῦργος, ἀπὸ τὸ ἀνώτατο ποινικὸ δικαστήριο τῆς Στουτγάρδης. Ὁ κακοῦργος αὐτὸς εἶχε διαπράξει σωρεῖαν δολοφονιῶν καὶ διαρρήξεων κ' ἦταν ἀπὸ τοὺς σπανιωτέρους τύπους τῶν ἐκφύλων ἐγκληματιῶν. Ὅσο δὲ γιὰ τὴ δίκη του, ἦταν πολύκροτη, πολυήμερη, καὶ τὴν εἶχε παρακολουθήσει μὲ ζωηρότατο ἐνδιαφέρον ἡ κοινωνία τῆς Στουτγάρδης. Ἀπὸ τὴν παραμονὴ ἀκόμη τῆς θανατικῆς ἐκτελέσεως, ὁ δόκτωρ Βέρτερ εἶχε ἐπιτύχει τὴν ἄδεια τοῦ εἰσαγγελέως, νὰ παραλάβη τὸ πτῶμα τοῦ κακούργου μετὰ τὸν ἀπαγχονισμό του. Σκόπευε νὰ κάνη διάφορες παρατηρήσεις στοὺς ἐγκεφαλικοὺς λοβούς του καὶ νὰ ἐξετάση ἐγκληματολογικῶς τὶς χαρακτηριστικὲς ἐξοχὲς τοῦ κρανίου του.

Τὴν ἑπομένη τὸ πρωΐ, μετὰ τὸν ἀπαγχονισμό, ὁ δόκτωρ Βέρτερ παρουσίασε στὸ δήμιο τὴ διαταγὴ τοῦ εἰσαγγελέως, παρέλαβε τὸ πτῶμα τοῦ κακούργου καὶ χαρούμενος γιὰ τὸ πολύτιμο ὅσο κ' ἐνδιαφέρον ἀπόκτημά του, τὸ μετέφερε στὸ σπίτι του. Ἀμέσως ὕστερα, γιομώνοντάς το καὶ ξαπλώνοντάς το στὸ μαρμάρινο τραπέζι τοῦ ἐργαστηρίου του, ἄρχισε νὰ ἐξετάζη πρῶτα - πρῶτα τὴν ἐξωτερικὴ κρανιολογικὴ διαμόρφωσι τοῦ κεφαλιοῦ.

—Περίεργο ! ψιθύρισε σὲ μιὰ στιγμὴ ὁ δόκτωρ. Τὸ κεφάλι αὐτοῦ τοῦ ἀπαισίου κακούργου ἔχει μερικὲς λεπτομέρειες στὸ σχῆμα του, ποὺ ἡ μισὲς διαψεύδουν κ' ἡ ἄλλες μισὲς ἐνισχύουν τὶς θεωρίες μου... Ἂς δοῦμε τί συμβαίνει, ὡστόσο, μὲ τὸ σχῆμα τοῦ ἐγκεφάλου του, κ' ὕστερα ἀνακεφαλαιώνουμε τὰ συμπερασματά μας !...

Καὶ μ' ἕνα κοφτερὸ νυστέρι στὸ χέρι ὁ Βέρτερ, ἔκανε μιὰ τομὴ στὸ λαιμὸ τοῦ πτώματος — ἀκριβῶς στὸ σημεῖο ποὺ ἑνώνεται ὁ λαιμὸς μὲ τὸ στῆθος — θέλοντας νὰ κόψη τὸ κεφάλι. Θὰ ἐξήταζε τὸ κεφάλι τοῦ κακούργου προσεκτικά, κ' ὕστερα, ἀνοίγοντας στὰ δυὸ τὸ κρανίο, θὰ προχωροῦσε καὶ στὴν ἐξέτασι τοῦ ἐγκεφάλου. Ἄξαφνα, ἕνα χτύπημα βιαστικὸ στὴν πόρτα τοῦ ἐργαστηρίου, ἔκανε τὸν Βέρτερ νὰ παρατήση τὸ νυστέρι καὶ νὰ ρωτήση τί τὸν ἤθελαν. Μιὰ νοσοκόμος του τοῦ εἶπε τότε ὅτι ἕνας πρέσβυς ξένης Δυνάμεως, ὁ ὁποῖος παραθέριζε σὲ κάποια κοντινὴ ἐξοχή, εἶχε πάθει ἀπὸ νευρικὴ ὑπερδιέγερσι καὶ τὸν περίμενε στὴν αἴθουσα τοῦ ἰατρείου του, γιὰ νὰ τὸν συμβουλευθῆ.

Ἡ ἐπίσημη κι' ὑψηλὴ ἰδιότης τοῦ πελάτου αὐτοῦ ἀνάγκασε τὸν δόκτορα Βέρτερ ν' ἀφήση στὴ μέση τὶς ἀνατομικὲς ἀσχολίες του, νὰ κλειδώση τὸ ἐργαστήριό του καὶ νὰ τρέξη στὴν αἴθουσα τοῦ ἰατρείου.

Ὅσο ὅμως διαρκοῦσε ἡ λεπτομερὴς ἐξέτασις τοῦ ξένου διπλωμάτου, μέσα στὸ ἐργαστήριο τοῦ δόκτορος συνέβαιναν ἀλλόκοτα πράγματα : Τὸ ζεστὸ ἀκόμη πτῶμα τοῦ ἀπαγχονισθέντος κακούργου ἄρχισε νὰ κινῆται ἐλαφρά. Τὸ αἷμα ἀνέβλυζε ἀπὸ τὴν πλατειὰ πληγὴ τοῦ λαιμοῦ κ' ἀπὸ τ' ἀνοιχτὰ χείλη τῆς πληγῆς αὐτῆς ὁ ἀέρας εἰσωρμοῦσε μὲ ἀπάλαφρο σφύριγμα στὰ ἀσφυκτικὰ πνευμονία τοῦ κακούργου !...

Σιγὰ - σιγά, δηλαδή, ἡ ζωὴ ἄρχισε νὰ κυριαρχῆ στὸ πρίν ἄψυχο πτῶμα. Ὁ πόνος τῆς πληγῆς εἶχε ξυπνήσει τὸν καταδικο ἀπὸ τὴν ληθαργικὴ κατάστασι, στὴν ὁποία ἦταν βυθισμένος, καὶ ξαναφερμένος τώρα στὶς αἰσθήσεις του, ἔφερε τὸ χέρι του στὴν πληγὴ τοῦ λαιμοῦ του. Ἡ χλιαρὴ καὶ γλυκιὰ ἐπαφὴ τοῦ ἰδίου του τοῦ αἵματος, τὸν ἔκανε νὰ σκιρτήση, νὰ ἀνασηκώση τὸ κεφάλι του καὶ νὰ κυττάξη ὁλόγυρά του μὲ κατάπληξι ! Ἔπειτα σηκώθηκε ὀρθός, στηλώθηκε στὰ κλονισμένα πόδια του καὶ λαχταρισμένος ἀπὸ τὴ διαβολικὴ εὔνοια τῆς τύχης, ἔδεσε μὲ μιὰ πετσέττα τὴν πληγὴ τοῦ λαιμοῦ του.

—Δρόμο τώρα, γιατί θὰ μὲ ξαναφερμάσουν ἂν μὲ πιάσουν ! μουρμούρισε, ἐνῶ ντυνόταν βιαστικὰ μὲ τὰ ἴδια του τὰ ροῦχα, χώνοντας συγχρόνως στὶς τσέπες του ὅ,τι πολύτιμο ἔβλεπε τριγύρω του !

Δὲν πρόλαβε ὅμως ν' ἀποτελειώση τὸ ντύσιμό του, κ' ὁ δόκτωρ Βέρτερ ξαναγύρισε στὸ ἐργαστήριό του. Μόλις ἀντίκρισε δὲ τὸν καταδικο, τὸν ὁποῖο θεωροῦσε νεκρό, ὀρθιο, ζωντανεμένο καὶ μισοντυμένο, ἔβγαλε μιὰ φωνὴ φρίκης κ' ἀπόμεινε σὰν κεραυνωμένος μπρὸς στὴν πόρτα.

—Ἔλεος, κύριε !... ψιθύρισε τότε ὁ κακοῦργος, δίχως νὰ χάση τὴν ψυχραιμία του. Ὅλοι μὲ νομίζουν πεθαμένο κ' εἶνε στὸ χέρι σας νὰ μὲ σώσετε ὁριστικά... Κρατῆστέ με κοντά σας, κ' ἐγὼ θὰ σᾶς ἀποζημιώσω γι' αὐτὸ μὲ τὸ παραπάνω. Βλέπω ὅτι εἶσθε γιατρός. Θὰ σᾶς ἀποκαλύψω, λοιπόν, καὶ θὰ σᾶς περιγράψω ὅλα τὰ θαυμάσια, τὰ ὀνειρώδη σινιασθήματα, ποὺ νοιώθουν οἱ κρεμασμένοι, ὅταν πηδοῦν ἀπὸ τὴ ζωὴ στὸ θάνατο....

Ὁ δόκτωρ κατάλαβε ἀμέσως τὴν ἀνεκτίμητη σημασία, ποὺ θὰ εἶχαν ἡ ἀφηγήσεις καὶ ἡ περιγραφὲς τοῦ νεκροζώντανου ἐκείνου κακούργου γιὰ τὴν πέραν τοῦ τάφου ζωή, καὶ τὸν ὑπόβαλε σὲ μακρὲς κ' ἔξοντυχιστικὲς ἐξετάσεις. Καινούριοι θαυμάσιοι ὁρίζοντες ἀνοίχτηκαν τότε μπροστὰ στὰ μάτια του, καὶ ζηλότυπος γιὰ τὸ μυστικό του, πῆρε τὸν ἀπαγχονισμένο μαζύ του κ' ἔφυγαν γιὰ τὴν Ἀγγλία.

* * *

Στὸ Λονδῖνο ὁ δόκτωρ Βέρτερ ἵδρυσε τὴν ξακουστὴ στὴν ἐποχή της «Ἑταιρεία τῶν Κρεμασμένων», καθαρῶς ἐπιστημονικὴ στὴν ἀρχή, καὶ στὴν ἀποία γράφηκαν ὡς μέλη πολλοὶ σπουδαῖοι ἐπιστήμονες ψυχίατροι, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἐμπιστοσύνη στὴ φήμη τοῦ διασήμου Γερμανοῦ συναδέλφου των. Διαδοχικά, τὰ μέλη τῆς ἀλλόκοτης αὐτῆς ἑταιρείας κρεμνιόντουσαν ἀπὸ ἕνα σχοινί, δοκίμαζαν ἔτσι τὶς ἀπόκοσμες συγκινήσεις μιᾶς καταστάσεως μεταξὺ ζωῆς καὶ θανάτου, κ' ὅταν οἱ ἄλλοι μὲ τὸ ρολόγι στὸ χέρι, ἔβλεπαν πὼς ἄρχιζε ὁ θάνατος νὰ ἀγκαλιάζη τοὺς θελματικοὺς αὐτοὺς ἀπαγχονισμένους, ἔκοβαν ἐγκαίρως τὸ θανάσιμο σχοινὶ καὶ τοὺς ἔσωζαν. Ὕστερα ὅλοι μαζύ, σὲ κοινὴ συνεδρίασι, ἀνακοίνωναν ἀμοιβαῖα τὶς ἐντυπώσεις των, ἡ ὁποῖες καταχωριζόντουσαν στὰ ἐπίσημα πρακτικὰ τῆς ἐπιστημονικῆς αὐτῆς ἑταιρείας !... Μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου ὅμως ἡ ἑταιρεία ἄρχισε νὰ ἐκφυλίζεται. Διάφορα μέλη τῆς Ἀγγλικῆς ἀριστοκρατίας, ἄνθρωποι ποὺ εἶχαν ἐξαντλήσει ὅλες τὶς ἡδονὲς καὶ τὶς ἀπολαύσεις τῆς ζωῆς, εἶχαν κατορθώσει μὲ τὴν ἐπιρροή τους νὰ γραφοῦν μέλη αὐτῆς τῆς ἑταιρείας, ζητῶντας στὴν ἀγχόνη καινούριες κ' ἄγνωστες συγκινήσεις.

Τὸ σκάνδαλο ὅμως δὲν ἄργησε νὰ ἐκραγῆ. Ἐπενέβη ἡ ἀστυνομία.

Ὁ δόκτωρ Βέρτερ ἐξωρίστηκε ἔπειτα ἀπὸ λίγες ἡμέρες κ' ἀναγκάστηκε νὰ ἐγκαταλείψη τὸ Ἀγγλικὸ ἔδαφος. Ἐνῶ ὅμως βρισκόταν ἀκόμη στὸ Ντόβερ, περιμένοντας βαπόρι γιὰ τὸ ἐξωτερικό, συνηντήθη μὲ τὸν λόρδο Κ..., ἕναν μανιακὸ ὀπαδό του, ὁ ὁποῖος δὲν μποροῦσε νὰ χωρισθῆ ἀπ' τὸν προσφιλῆ του δόκτορα κ' ἀπὸ τὶς προσφιλέστερες συγκινήσεις τῆς ἀγχόνης. Ἐώρτασαν τὴν συνάντησί τους στὸ δωμάτιο τοῦ ξενοδοχείου ποθμενε ὁ Βέρτερ κ' ὕστερα ἀπὸ γενναῖο φαγοπότι, θέλησαν νὰ δοκιμάσουν γιὰ τελευταία φορὰ τὴν ἡδονὴ τῆς κρεμάλας, τοῦ μετεωρίσματος δηλαδὴ μεταξὺ φθορᾶς καὶ ἀφθαρσίας. Ὁ πιστὸς ὑπηρέτης τοῦ δόκτορος, ὁ πρώην κακοῦργος δηλαδή, κρέμασε τὸν λόρδο καὶ τὸ ἀφεντικό του στὶς πρόχειρες ἀγχόνες καὶ μὲ τὸ ρολόγι στὸ χέρι, περίμενε τὴν κατάλληλη ὥρα γιὰ νὰ τοὺς ξεκρεμάση.

Ἐνῶ στεκόταν ὅμως, μὲ τὸ ρολόγι στὸ χέρι, μπρὸς στοὺς δυὸ κρεμασμένους, εἶχε ξαφνικὰ μιὰ σατανικὴ ἔμπνευση. Καὶ τὴν ἔμπνευσί του αὐτή, τὴν ἀπασία κ' ἀπάνθρωπη, τὴν ἔθεσε ἀμέσως σ' ἐφαρμογή. Ἄφησε δηλαδὴ τοὺς δυὸ κρεμασμένους νὰ ταλαντεύωνται στὶς ἀγχόνες τους, ἄρπαξε ὅλα τὰ πολύτιμα ἀντικείμενα τοῦ λόρδου καὶ τοῦ ἀφεντικοῦ του, καθὼς καὶ τὰ χρήματά τους, καὶ κατώρθωσε νὰ δραπετεύση στὸ Παρίσι.

βρέθηκε στὸ θυρωρεῖο κ' ὠδηγήθηκε μπροστὰ στὸ Δουμᾶ.

—Γιατί δὲν κάθησες ν' ἀκούσης κ' αὐτὸ τὸ «ταμπλὼ» ; τὸν ρώτησε ὁ διάσημος συγγραφεύς.

—Γιατί δὲν εἶνε διασκεδαστικό, ὅπως τ' ἄλλα... τοῦ ἀπάντησε ὁ πυροσβέστης.

Ὁ Δουμᾶς τότε ἄρπαξε τὰ χειρόγραφα ἀπὸ τὸ ὑποβολεῖο, ὥρμησε στὸ γραφεῖο τοῦ διεθυντοῦ, ἔβγαλε τὴ ρεντιγκότα του, τὴ γραββάτα του, τὸ κολλάρο του, ἀνασκουμπώθηκε καὶ πέταξε στὴ φωτιὰ τὸ ἕβδομο ταμπλώ.

—Τί κάνετε ἐκεῖ ; τοῦ φώναξε κατάπληκτος ὁ φίλος του Μπερώ.

—Δὲν βλέπεις ; Τὸ καίω ! Αὐτὸ τὸ «ταμπλὼ» δὲν διασκέδασε τὸν πυροσβέστη... Ξέρω τί τοῦ λείπει !...

Καὶ μέσα σὲ μιὰ ὥρα τὸ ξανάγραψε !

Γι' αὐτὸ λοιπὸν λένε ὅτι, ὅπως μονομαχοῦσε ἀδιάκοπα ὁ ντ' Ἀρτανιάν, ἔτσι δούλευε μὲ τὴν πέννα του ἀκατάπαυστα ὁ Ἀλέξανδρος Δουμᾶς.

Ζ. ΛΟΥΚΑΣ - ΝΤΥΜΠΡΕΤΟΝ